

Een prachtige collectie dieren als privé-hobby

Op bezoek bij Stal Zegwaard

Tekst en foto's: N.M.D. van Bente en E. Vogelaar

In het groen tussen Delft en Rijswijk, tussen de plantenkassen in een soort rustoasegebied is het terrein "Stal Zegwaard" gelegen.

Slechts weinigen hebben toegang tot dit privé-gebied van enkele hectaren groot, waarop zich vooral stallen bevinden met héél veel paarden.

Onze interesse gaat echter het meest uit naar alles wat daar tussendoor gebeurt, een prachtige verzameling van zeer divers pluimvee. Het valt nauwelijks op, maar er zijn 12 man in vaste dienst om dit alles te verzorgen, onder de leiding van Rob, die ons rondleidt.

Tegen de riante stallen zijn duivenhokken aangebouwd, waar allerlei duiven in nestelen, ook "passanten" zoals postduiven, maar die worden zoveel mogelijk geweerd. Op het erf zien we enkele koppels koperkleurige, maar ook rode en gele (ongebande) Zuidduitse Witstaart duiven *) rondscharrelen,

- *) dit ras zal afzonderlijk in een rasartikel worden besproken –

een vrij zeldzame sierduif in Nederland, die hier als bijkomende functie hebben om de spinnenwebben uit de paardenstallen te houden. Opvallend is dat deze vrij uitvliegende Witstaarten vrijwel niet ten prooi vallen aan de roofvogels, vossen en andere soorten roofdieren, kennelijk omdat de Zuidduitse Witstaarten wat schuwer en alerter zijn. En terwijl we over het erf naar een volgende stal lopen, valt ons oog op een Neurenberger leeuwerik, een ander prachtig sierduifras, wat hier zomaar vrij over de nok van het pannendak loopt.

Deze Neurenberger Leeuwerik, die door sierduivenfokkers wel eens gekscherend de Neurenberger Schuwerik wordt genoemd, bewijst door zijn aanwezigheid hier, dat zijn karakter hem daartoe in staat stelt. De roofdieren vormen een enorme overlast op Stal Zegwaard. Constant moet men op z'n hoede zijn en 's avonds de dieren tijdig opsluiten. Niets is veilig; zo werden er al eens kalkoenen en pauwen

door de vossen afgeslacht. Kuikens zijn al helemaal niet veilig; zelfs de kraaien hebben het lef om zo'n kleintje uit de wei te plukken. De Barnevelder- en Wyandottekloeken moeten daarom voorlopig maar binnen blijven met hun kuikens. Jammer natuurlijk, want wat is er mooier dan een kloek, die met haar zelfuitgebroede kuikens loopt te paraderen over het erf. Wat direct opvalt bij het zien van de 'Barnevelder' kuikens is dat er ook enige spontane kruisingen zijn ontstaan tussen diverse rassen. Ouderdieren die overigens ooit als

kwaliteitsdieren op shows waren aangeschaft, maar de kippen lopen vrij rond, selectie en raszuiverheid is hier niet belangrijk. We stellen zelfs vast dat er niets geringd wordt, omdat zo iets lidmaatschappen zou betekenen van verenigingen en bonden. Uitgangspunt is hier duidelijk het genieten van de dieren.

We lopen naar een sloot die het terrein begrenst met de burens. Hierin zwemt een prachtig koppel jonge Coscoroba zwanen, op een statige manier zoals alleen maar zwanen dat kunnen doen. Rob vertelt dat men binnenkort een dam zal aanbrengen in deze

gracht waardoor het waterniveau omhoog kan worden gebracht, bovendien zal een fonteininstallatie dan voor watercirculatie gaan zorgen.

Dit laatste is bij alle diersoorten die hier worden gehouden zo

opvallend. Er wordt eerste klas materiaal aangeschaft, ze worden optimaal verzorgd en er wordt alles aan gedaan om de omstandigheden waarin ze worden gehouden en gehuisvest op een zo hoog mogelijk peil te brengen.

Een enorme, L-vormige volière trekt meteen de aandacht door de veelkleurige dieren die er rondlopen, zwemmen en vliegen. In de ene kant is een waterpartij met allerlei eenden en gansjes,

in het 'hoekstuk' duivenhokken met Duitse Modena's en de andere kant is vooral het domein van de krielkippen en fazanten, met helemaal aan het eind nog een privé bassin voor een aantal roodwang schildpadden. Wederom wordt duidelijk dat er vooral wordt aangeschaft wat naast het plezier

ook een lust voor het oog is; Ruddy Ducks met hun azuurblauwe snavels, krooneenden met hun bijzondere kop en Zaagbekeenden met hun verfijnde tekening; Brandganzen en Roodhalsgansjes; Goudfazanten en goudpatrijs Hollandse krielen, teveel om alles op te noemen.

Bij de Duitse Modena's was het zeker te moeilijk om 'de mooiste' kleur te kiezen; hier waren dan maar alle kleurslagen bij elkaar gebracht!

**Zwarte zwanen
in al hun sierlijkheid**

**Rechts:
Barnevelder haan**

**Onder:
Twee witte Wyandotte kloeken
en hun kuikens**

Het meest verrassend is het onderkomen van de papegaaien

Prachtige, grote volières met klim-, vlieg- en broedgelegenheid, aangekleed met groene planten, alles afgestemd op de behoeften van de diverse soorten kaketoë's, ara's en amazone's.

Rechts:

Rosé Kaketoe of Galah (*Eolophus r. roseicapillus*).

Links en onder:
Zwarte roodstaart Kaketoe (*Calyptorhynchus magnificus*)

Links:
Hyacint Ara (*Anodorhynchus hyacinthinus*).

Onder:
Geelwang Amazone Papagaaien (*Amazona autumnalis autumnalis*).

Groenvleugelara (*Ara macao*) geniet hier van een douche in de sproei-installatie

Kosten noch moeite lijken te zijn gespaard om een zo natuurgetrouwe omgeving voor deze vogels te creëren. Zelfs een uitgekiend sproeisysteem is hoog boven de volièrres aangelegd, waarmee ze het twee maal per dag even zachtjes kunnen laten 'regenen', iets wat vooral de grote ara's heerlijk vinden.

De bedrijfsleider van stal Zegwaard, hier met een handtamme Witkuif Kaketoe (*Cacatua alba*).

Dat de 17 koppels het naar hun zin hebben is duidelijk; in vrijwel elk nest liggen jongen of eieren. Papegaaien broeden gemiddeld 28 dagen; het zijn 'nestblijvers' dus de jongen worden de eerste levensweken door de ouders gevoerd. De nafok is voor de verkoop, de bijzondere soorten gaan vooral naar dierentuinen.

Paardjes en paarden

Links:

**Eigen kruising uit USA vader
en Duitse moeder Appaloosa.**

Onder:

De laatste Shetlanders die bij Stal Zegwaard over zijn.

De laatste 10 jaar is Stal Zegwaard bezig met de fokkerij van Falabella's en minipaardjes. In Amerika is men veel verder met de minipaardjes dan in Europa. Verschil is, dat ze daar specifiek worden beoordeeld op stand, terwijl er hier veel meer op de bewegingen wordt gelet. Minipaardjes hebben een eigen stamboek in Nederland. De Falabella's hebben een zogenaamd 'dochterstamboek' in Nederland; het echte stamboek is in Argentinië. Van elk Falabellaveulen wat hier geboren wordt, gaan foto's en DNA naar Argentinië. Als alles klopt krijg je een certificaat met handtekening van Mevrouw Falabella, de beheerster van het Stamboek. Zij is inmiddels al 90 jaar en fokt nog zelf! Mijnheer Zegwaard heeft haar wel eens persoonlijk ontmoet. De fokkerij van deze kleine paardjes richt zich voornamelijk op de kleur; hoe meer kleur hoe liever, en de kleur en aftekening komen nóg meer tot uiting als ze geschoren zijn. Alle paarden die hier bij Stal Zegwaard geboren worden krijgen een paspoort en een chip.

Links:

**Amerikaanse minipaardjes, merrie met veulen in
de wei. Deze paardjes hebben max. ca. 90 cm
schofthoogte**

Onder: Bergman stamboek minipaardje met veulen.

Onder:
Eigen "Bergman stamboek" minipaardje, met
een schofthoogte van 90 cm.

Onder: Een doorkijk van de kraamkamers met KWPN rijpaarden in het kassencomplex.

Veulen van het KWPN
(Koninklijk Warmbloed
Paardenstamboek
Nederland)

De draagtijd van een paard is 11 maanden en bij de geboorte van een veulen schijnt er van alles fout te kunnen gaan. De 'uitgerekende' drachtige paarden zijn daarom uitgerust met een draagband met elektronische sensoren, die automatisch een signaal afgeven als er tekenen zijn dat het paard gaat veulen. Eerst gaat er dan een akoestisch signaal in de stal af, gevolgd door een telefonische melding op de mobiele telefoon van de bedrijfsleider Rob Mulder.

En nu we het toch over Rob hebben, hij is 27 jaar en werkt sinds 6 jaar bij Stal Zegwaard, nadat hij er als stagiaire van het Groene Delta College (Nu: Wellantcollege) uit Leidschendam begon. Hij woont op het terrein, nu nog in een stacaravan, maar binnenkort in een echt huis. Als bezoeker met een groot hart voor dieren ben je al gauw geneigd om te verzuchten dat hij wel het mooiste beroep ter wereld heeft; het is hier een waar paradijs! Rob bekijkt dat toch wat nuchter. Hij is eigenlijk zeven dagen van de week beschikbaar, en soms zijn dat lange werkdagen, vooral tussen april en juli, als de paardjes veulen. Maar anderzijds is er ook veel vrijheid; meegaan naar springconcoursen in het buitenland, en in augustus met de kleine paardjes naar de Internationale keuring in Denemarken zijn bijzondere taken die ook bij zijn werkzaamheden horen. De verzorging van de dieren wordt afwisselend door iedereen gedaan, zodat iedereen 'allround' is. Rob heeft geen uitgesproken voorkeur, zegt hij, maar de paarden hebben toch nét een streepje voor bij hem.

Er zijn hier 2 takken: de sportpaarden, die opgeleid worden voor dressuur, en de Falabella's en minipaardjes, die voor het plezier gehouden worden. De rondleiding in de stallen is indrukwekkend. De onderkomens van de paarden zijn zeldzaam ruim en schoon, en ook hier is alles gericht op het welzijn van de dieren. Wat dacht u van een solarium voor de dressuurpaarden? Ondanks de hittegolf ten tijde van ons bezoek, is de temperatuur in de stallen aangenaam. We zagen al veel kleine paardjes buiten lopen met hun veulens, maar binnen staan nog veel meer paarden, en ook hier een groot aantal mét een veulen. De merries zijn erg rustig en hebben er geen bezwaar tegen dat we hun veulentjes zo van dichtbij op de foto zetten.

Sommigen zijn pas één dag oud, een allervertederendste aanblik, zo'n hoopje onschuld met van die onbeholpen opgevouwen pootjes.

Op de voorgrond een appelschimmel

Stal Zegwaard heeft zelf ook twee goedgekeurde dekhengsten: UB40 en Kimberly. Iets waar men erg trots op is; er komt nogal wat voor kijken eer dat je paard wordt goedgekeurd! Gedurende 70 dagen worden ze aan allerlei testen onderworpen, en het eerste jaar moeten dan nog de afstammelingen getoond worden.

De man achter Stal Zegwaard is de heer Wim Zegwaard, sinds jaar en dag sympathisant van de Avicultura-tentoonstelling, alwaar hij altijd aanwezig is met de minipaardjes en andere dieren van zijn Stal. Uit de vele gesprekken die wij met hem hadden tijdens die Aviculturatentoonstellingen bleek wel dat de heer Zegwaard een echte dierenliefhebber is, iemand die uit puur enthousiasme altijd allerlei dieren aanschaft, zoals sierduiven, hoenders of watervogels, en graag contacten legt met fokkers voor aanschaf van weer nieuwe kleurslagen. Het was een bijzondere ervaring om zijn 'Stal' nu eens van dichtbij te mogen bekijken, en wij stellen het zeer op prijs dat hij verhaal en foto's exclusief beschikbaar stelde voor ons nieuwe blad **Aviculture-Europe**.

Met dank aan Rob Mulder, voor zijn geduldige en uitgebreide antwoorden op al onze leken-vragen.

<http://www.stalzegwaard.nl/>

Copyright ©2005 Aviculture Europe. All rights reserved by VBC

STAL ZEGWAARD

Stal Zegwaard is één van de grootste fokkerijen in Europa op het gebied van het professioneel fokken van minipaarden en in het bijzonder minipaarden met de uitstraling van de Arabier. Op dit moment zijn er 180 minipaarden bij Stal Zegwaard aanwezig waaronder de rassen Falabella, Appaloosa, Bergmann Miniature, Shetland Pony's & American Miniature. Door een uitgebreid selectieprogramma staan zij op een hoog niveau en worden zij over de hele wereld verkocht of verhuurd. De minipaarden van Stal Zegwaard zijn afkomstig van de beste bloedlijnen en fokkerijen ter wereld. Naast de uitgebreide fokkerij heeft Stal Zegwaard voor u de mogelijkheid om een goedgekeurde minidekhengst te huren. Ook voor adviezen, klaarmaken voor shows en aanschaf van uw minipaardmerrie bent u hier aan het juiste adres.